

Sænkes selskabsskatten, vokser DUC's overskud

De seneste års erfaring viser, at skattekonkurrencen mellem landende presser selskabsskatten ned i de enkelte lande. Argumentet er, at når andre lande sætter selskabsskatten ned, må vi følge med, for ellers flytter virksomhederne til udlandet. Dette argument kan diskuteres, men det holder under ingen omstændigheder med hensyn til olieindvindingen i den danske undergrund: Den kan pr. definition ikke flyttes ud af landet. Derfor burde det i aftalen stå, at enhver nedsættelse af selskabsskatten modsvares af en tilsvarende forhøjelse af kulbrinteskatten eller lignende. Men aftalens kompensationsbestemmelse betyder, at DUC's beskatning skal sænkes, så statens forholdsmæssige andel af olieindtægterne bliver mindre, hvis virksomhederne på land får en skattelettelse via en nedsættelse af selskabsskatten.

Der står i aftalen, at hvis en nedsættelse af selskabsskatten finansieres fuldt ud af erhvervslivet selv, så skal DUC acceptere f.eks. en forhøjelse af kulbrinteskatten, men i virkelighedens verden står det klart, at selskabsskatten vil blive sat ned i løbet af de kommende år, og at der vil blive tale om en reel skattelempelse for erhvervslivet. Derfor kan det siges med sikkerhed, at statens andel af olieindtægterne bliver mindre end det, regeringen hævder i argumentationen for aftalen.

Kulbrinteskatten dner ikke, siger regeringen

Regeringen bruger megen energi på at sige, at kulbrinteskatten ikke virker. Det har venstrefløjnen sagt i årevis. Der er mindst to store problemer: For det første er kulbrintefradraget på 250 pct. alt for højt. Den størrelse gør, at samfundet mere end betaler alle investeringerne, men som beregningerne viser, vil kulbrinteskatten trods alt indbringe et væsentligt milliardbeløb i de kommende år – på trods af kulbrintefradraget. Men her peger regeringen på det andet problem: Fradraget er så stort, at virksomhederne kan investere sig ud af kulbrinteskatten, altså investere mere end nødvendigt for at opnå en given produktion.

Da alle investeringer forud skal godkendes af myndighederne, og da investeringer, der kun har skattetænkning som formål, kan underkendes, burde myndighederne kunne stoppe en sådan omgåelse af kulbrinteskatten. Hvis ikke, er der klart tale om et skattehul, som der bør sættes ind over for.

Regeringen erkender, at kulbrinteskatten kan laves om, uden at der indgås nogen aftale herom: »Jeg kan bekræfte, at et flertal i Folketinget her og nu kan vedtage en isoleret reduktion af kulbrintefradraget«, siger skatteministeren i L 62 – svar på spm. 65.

I stedet for at bruge den dårlige kulbrintelov som argument for at lave en aftale, der rækker 39 år frem, kunne regeringen blot tage initiativ til at ændre loven, så den virker efter den oprindelige hensigt, og få stoppet for skattetænkning.

Transfer pricing – de kan unddrage sig akkurat som Coca Cola og McDonald's

De kan slippe, ligesom McDonald's og de andre multinationale i årevis er sluppet for at betale skat eller har betalt alt for lidt.

Skatteministeriets eget udvalg pegede allerede for 2 år siden på det ønskelige i at skærpe lovgivningen om transfer pricing og den mulighed, parterne i DUC ville have for at undgå eller få reduceret kulbrinteskatten ved at flytte kulbrinteindkomster over i selskaber, der kun er underlagt almindelig selskabsskat. Først da pressen satte fokus på dette hul, har ministeren taget initiativ til at lukke det, men der er fortsat huller.

Hele mekanismen i lovgivningen mod transfer pricing går ud på at sikre, at transaktioner mellem forbundne selskaber sker til markedspriser og ikke til over- eller underpriser, så der reelt flyttes penge fra ét selskab til et andet med henblik på at spare skat. Problemet er bare, at det i mange tilfælde er svært at kontrollere, hvad der er markedsprisen. Akkurat som det er svært at konstatere en markedspris på Nescafé og den sirup, der indgår i produktionen af Coca Cola – hvilket givet er årsagen til, at Nestlé og Coca Cola ikke eller kun sjældent betaler skat – så er det svært at kontrollere prisen på de ydelser, DUC køber af forbundne selskaber som f.eks. Mærsk Olie og Gas A/S. Myndighederne har ikke en reel chance for at dokumentere, at en pris for knowhow, f.eks. om, hvordan man borer vandret, eller for specialiseret udstyr er sat for højt. Dermed kan olieindkomst flyttes ud af kulbrinteskabet og dermed væk fra kulbrintebeskatning. En anden metode er at flytte udgifter ind i kulbrintevirksomheden, f.eks. uddannelse af personale, der senere skal arbejde i en anden forbunden virksomhed. På den måde opnås et ekstra fradrag, nemlig fradraget i kulbrintebe-